

Περίληψη

Η εκκαιδευτική πολιτική των ίσων ευκαιριών μάθησης και η παιδαγωγική αρχή της ένταξης (*inclusion*) περιόρισαν τα ειδικά σχολεία και τις ομοιογενείς τάξεις και καθιέρωσαν ευρύτερα τη συνεκκείδευση όλων των μαθητών, ανεξαρτήτως δυνατοτήτων και εμπέδου ανάπτυξης, στο ενιαίο γενικό σχολείο και στις ανομοιογενείς τάξεις. Λόγω της ανομοιογένειας των τάξεων, όμως, το ενιαίο γενικό σχολείο οφείλει να προσαρμόζει το κοινό Αναλυτικό Πρόγραμμα και τη διδασκαλία του στις εκκείδευτικές ανάγκες, τους ρυθμούς και τις δυνατότητες μάθησης και τα ενδιαφέροντα των ευρύτερων μαθηματικών ομάδων της τάξης. Άλλως παραβιάζονται τα δικαιώματα για ποιοτική εκκείδευση όσων αποκλίνουν σημαντικά από τον "κανονικό μαθητή", με ολέθρια αποτελέσματα για τους ίδιους και το κοινωνικό σύνολο.

Ο παρών συλλογικός τόμος θέτει το πρόβλημα της συνεκκείδευσης των παιδιών με Υψηλές Ικανότητες Μάθησης ΥΨΙΜ στο ενιαίο γενικό σχολείο με το κοινό Αναλυτικό Πρόγραμμα και εξετάζει τις δυνατότητες διαφοροποίησης του κοινού Αναλυτικού Προγράμματος με βάση τις ανάγκες και τις δυνατότητές τους. Οι συγγραφείς του αναφέρονται σε θεωρητικά ερωτήματα, τα οποία δημιουργούν οι μαθητές που αποκλίνουν αισθητά προς τα πάνω, παρουσιάζουν και σχολιάζουν εναλλακτικές απαντήσεις, προτείνουν οργανωτικά μέτρα και εκκείδευτικές πρακτικές, ανάλογα με την ειδικότητα και την εκκείδευτική φιλοσοφία τους. Συμφωνούν, ωστόσο, όλοι ότι οι ΥΨΙΜ έχουν ανάγκη από ειδική εκκείδευτική μέριμνα και ότι το ενιαίο σχολείο έχει συνταγματικό και παιδαγωγικό χρέος να τους την προσφέρει. Αυτό δεν αποτελεί παραβίαση της αρχής των ίσων δικαιωμάτων στην εκκείδευση, διότι ίσες εκκείδευτικές ευκαιρίες στην ανομοιογενή τάξη σημαίνει παροχή διαφοροποιημένων μαθησιακών εμπειριών κατά περίπτωση και όχι ίδιων και ανομοιοτύπων σε όλους (*Husen*). Ισχύει και στην εκκείδευση η αριστοτελική αρχή ότι η ίδια και ίση μεταχείριση ανόμοιων συνιστά υψίστη αδικία (*Brandwein*).

Περιεχόμενα

Πρόλογος || Εισαγωγή || Διαφοροποιημένη Συνεκκείδευση: Εκκείδευτικές Πολιτικές, Παραδοχές και Πρακτικές || Επείλογή και οργάνωση Παιδιών με Υψηλές Ικανότητες Μάθησης: Κριτήρια και Φορείς Επείλογής, Οργανωτικό-διδασκτικό Σχήματα || Μοντέλο Διαφοροποιημένης Συνεκκείδευσης: Προώθηση φοίτησης και Α.Π., Εμπλουτισμός και Συμπλήρωση Α.Π. και Διδασκαλίας || Οργάνωση της Διαφοροποιημένης Συνεκκείδευσης των ΥΨΙΜ στο Ελληνικό Εκκείδευτικό Σύστημα: Θεωρητικές Βάσεις και Οργανωτικό-διδασκτικές Προτάσεις || Πρόγραμμα Διαφοροποιημένης Συνεκκείδευσης των ΥΨΙΜ στα Μαθηματικά: Οργάνωση Στελεχών, Α.Π., Εκκείδευτικού Υλικού και Διδασκαλίας || Παράρτημα πρώτου μέρους || Χαρακτηριστικότητα: Έννοιες και Εφαρμογές || Η ιδέα των Τριών Δακτυλίων για την Εννοιολογική Προσέγγιση της Χαρακτηριστικότητας: Θεωρία και Σχέδιο Ταυτοποίησης Χαρακτηριστικών για την Προώθηση της Δημιουργικότητας || Παιδιά με Υψηλή Νοημοσύνη και Εξαιρετικές Ικανότητες Μάθησης: Χάρισμα ή Πρόβλημα; || Ο Ορισμός και το Μητρώο των Χαρακτηριστικών Μαθητών στην Βρετανία: Η Αλήθεια για την Εκκείδευση των Χαρακτηριστικών Μαθητών || Γνωσιοκεντρικό Αναλυτικό Πρόγραμμα για Μαθητές Υψηλών Ικανοτήτων || Η Καλλιέργεια του Μαθηματικού Ταλέντου σε Παιδιά Σχολικής Ηλικίας || Συμβουλευτική Προσέγγιση των Χαρακτηριστικών παιδιών και των Οικογενειών τους || Χαρακτηριστικά Παιδιά: Προκαταλήψεις και Πραγματικότητα || Συνεργάτες του τόμου || Ευρετήριο